

03.08.2012

Valtiovarainministeriö/Vero-osasto
Lainsäädäntöneuvos Jukka Vanhanen
valtiovarainministerio@vm.fi

Viite Lausuntopyyntö 21.6.2012 (VM001:00/2012)

**LAUSUNTO HALLITUKSEN ESITYKSESTÄ EDUSKUNNALLE LAEIKSI
VEROTUSMENETTELYSTÄ ANNETUN LAIN, TYÖTURVALLISUUSLAIN SEKÄ
VERONUMEROSTA JA RAKENNUSALAN VERONUMEROREKISTERISTÄ ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA**

Sosiaali- ja terveysministeriö suhtautuu esitykseen myönteisesti ja pitää sitä kannatettavana. Esityksessä on otettu hyvin huomioon työturvallisuussäännöksiä valmisteleavan neuvottelukunnan näkemykset siitä, miten työturvallisuuslakia voitaisiin tässä yhteydessä muuttaa.

Sosiaali- ja terveysministeriö esittää harkittavaksi, että työturvallisuuslakia koskevaa johtolausetta muutettaisiin siten, että siitä käy ilmi muutoksen koskevan myös lakia 1232/2011 ja että lain 1232/2011 63 §:n 2 momentin 3 kohta siirtyy 5 kohdaksi. Tällöin myös lakiehdotuksen 63 § 2 momentin 3 kohdan *ja*-sana tulisi poistaa ja korvata se 4 kohdassa *tai*-sanalla. Lisäksi korjattavaksi esitetään työturvallisuuslain 52 b §:n 3 momenttiin jäänyt lyöntivirhe (pääura-koitssijalle).

Lisäksi sosiaali- ja terveysministeriö esittää valtiovarainministeriön harkittavaksi seuraavat seikat ehdotetusta rikemaksusta:

Ehdotetun rikemaksun suuruuden perusteet eivät käy ilmi laista. Esityksessä mainittu rikemaksun enimmäismäärä on suuri suhteessa siihen, minkälaisen rangaistuksen työnantaja saisi työntekijänsä tunnistetta koskevan huolehtimisvelvollisuuden laiminlyömisestä työturvallisuuslain perusteella. Käytännössä työturvallisuusrikkomuksesta äärimmäisen harvoin seuraa yli kymmenen päiväsakon suuruisia rangaistuksia. Jotta kymmenen päiväsakon suuruudesta rangaistuksesta tulisi sakotettavaa 2000 euroa, edellyttäisi se tuomittavalta henkilöltä noin 12 000 euron nettokuukausituloja. Rikemaksu voi siten joissakin tapauksissa muodostua hyvin kohtuuttomaksi seuraamukseksi. Jos rikemaksua koskevan ehdotuksen toteuttaminen katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, niin sosiaali- ja terveysministeriön näkemyksen mukaan olisi kuitenkin tarpeellista säätää tässä yhteydessä rikemaksun vähimmäismäärästä sekä siitä, mitkä seikat vaikuttavat maksua alentavasti ja milloin se voitaisiin jättää kokonaan määräämättä. Lakiehdotuksesta ei myöskään käy ilmi, milloin laiminlyönnistä on kulumunut jo niin pitkä aika, ettei rikemaksua enää voida määrätä.

Rikemaksu voitaisiin ehdotuksen perusteella määrätä myös itsenäiselle työnantajalle, johon kohdistuu jo rangaistusuhka työturvallisuusrikkomuksesta työturvallisuuslakiin veronumerouudistuksen yhteydessä tehdyn muutoksen johdosta. Ehdotettu säännös näyttäisi siten olevan ongelmallinen ne bis in idem-kiellon kannalta, sillä kiellon soveltamisen kannalta ratkaisevana on pi-

detty sitä, perustuvatko eri menettelyissä määrätyt rangaistuksina pidettävät seuraamukset olennaisesti samoihin oikeustositseikkoihin.

Sosiaali- ja terveysministeriön käsityksen mukaan rikemaksuun liittyisi viranomaisten toimivaltuudet huomioon ottaen käytännön ongelma siitä, miten rikemaksu kyetään kohdentamaan oikealle henkilölle. Käytännön ongelmien vuoksi rikemaksun ennaltaehkäisevä vaikutus voi jäädä ennakoitua vähäisemmäksi.

Osastopäällikön sijainen,
valvontajohtaja

Markku Marjamäki

Neuvotteleva virkamies

Antti Janas

TIEDOKSI

Kari Välimäki; Leo Suomaa

